

Продължава поредицата „Олимпийските потайности“. Тя трѳва с репортаж за Олимпийския музей в Лозана и за замѳка на МОК в града, наемѳт за който е 1 франк годишно. После разказахме историите: как България замалко не проваля щафетата с олимпийския огън за игрите в Мюнхен през 1972 г.; как президентът на МОК

Ейвѳри Брѳндейдж едва не подаде оставка заради сесията на комитета в София през 1957 г.; как партиен шеф извади мъжка ни отбор по баскетбол от игрите в Рим през 1960 г. Поредицата ще завърши с материал как и защо България първа подкрепи бойкота на СССР на летните игри в Лос Анѳжелис през 1984 г. ♣

Николай КРЪСТЕВ

България е първата страна, която посрещна на територията си олимпийски огън за модерни игри. За първи път през 1936 г. на стадиона в Берлин лумва огън, запален в древна Олимпия и пренесен с щафета до Германия. Затова сме и първите, приели олимпийския огън на територията си в историята на съвременните игри. Общо 1108 бегачи пренасят факлата от Гърция до Берлин.

На 28 юни 1936 г. огънят е запален в Олимпия и след дълга обиколка на 25 юли влиза в България. В Кулата е посрещнат от Цено Георгиев, главен комисар по пренасянето на олимпийския огън през наша територия.

На много места щафетата минава през шпалери от хора, ентузиазмът сред населението е голям, пишат тогавашните вестници „Спорт“

и „Зора“. Огънят минава през Кресна, Горна Джумая, където има еднoчасова церемония, Дупница и пристига в София.

И „Зора“, и „Спорт“ са еднoдушни - ентузиазмът в столицата е най-малък. „Зора“ дори изтъква, че малкото селце Свети Врач отделил 1000 лв. от скромния си общински бюджет и ги дава на местното спортно дружество за посрещането.

Тогавашният кмет на столицата инж. Иванов запалва голямата факла пред храм-паметника „Александър Невски“ и след еднoчасова церемония с огъня по трасето трѳва Е. Василев - началник отдел „Телово възпитание“ към Министерството на просветата. Лоша организация бележи празника в София. Графикът е нарушен, накрая едва не се стига до размирици.

Причината е, че незнайно защо в суматохата изчезват или просто са откраднати 14 от сувенирните дръжки на оригиналната факла. Бегачите си предават огъня, но дръжките остават техни - за спомен. А атлетите от щафетата по столичните улици остават без сувенири и шумно протестират. Вечерта факелът е в Сливница, а в 1 ч след полунощ - в Цариброд, навлизайки в Югославия.

„Зора“ обявява, че всъщност цар Борис III е бил десетина дни преди олимпиадата инкогнито в Берлин. Причината - операция на царица Йоана в немска клиника.

Цар Борис III инкогнито в Германия преди състезанията

Низ от куриози съпътства родното участие на олимпиадата. В бягането по часовник Борис Димитров пада, след като веригата на велосипеда му се заплита. Позволяват му втори опит, но и той завършва по същия начин. Гимнастиците едва са допуснати до състезанието, защото се явяват поради незнание със 7, вместо с 8 спортисти. Накрая все пак стартират, но остават последни на 120 точки от предпоследния тим. Ездачите ни са втори ден преди края на отборното състезание по прескачане на препятствия с голям аванс пред третия тим. Накрая обаче майор Семов обѳрква реда на препятствията и пропуска едно - българите са дисквалифицирани. ♣

Мъже и жени разделени в селото

Олимпийското село Оли Дорф в Берлин през 1936 г. е наричано от спортистите Селото без жени. От 400-те настанени няма нито една дама. За представителките на нежния пол е отредена друга база. Разделението на олимпиадата не е само по полове - чернокожите атлети нямат право да съжителстват заедно с белите си колеги.

Организацията в Оли Дорф е безупречна. Всичко искри от чистота, а скъпата храна изобилства по масите на олимпийците. ♣

7 август 1936 г. Цар Борис III на посещение в олимпийското село в Берлин. Отляво е Стефан Чапрашиков, членът на МОК от България по това време. Отдясно на монарха е полковник Фон Гилза, комендант на селото. Снимки: Архив на Олимпийския музей в Лозана

В София задигат 14 факли от щафетата през 1936 г.

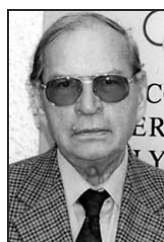

25 юли 1936 г. Церемонията по посрещането на олимпийския огън събира 2000 столичани на площада пред храм-паметника „Александър Невски“.

Спор за поздрава на делегацията ни

Спортните изследователи и до днес не могат да се разберат по въпроса дали поздравът на българската делегация към официалната трибуна в Берлин е фашистки. На трибуната е Хитлер и цялото му обѳржежение, а игрите са доминирани от нацистката идеология.

„Преди няколко години въпросът бе повдигнат отново във френски вестник - спомня си Николай Георгиев, дългогодишен служител в БОК в периода 1957-1987 г., който въпреки 79-те си години още работи в

Николай Георгиев

Учебния център към Олимпийския музей в Лозана. - Писах писмо на журналиста и му доказах, че това не е хитлеристки поздрав, а традиционният олимпийски привет, който също е с вдигната дясна ръка. Така в Берлин през 1936 година дефилират много делегации, включително и френската.“ ♣

Спортистите от българската делегация на олимпиадата в Берлин дефилират на откриването с вдигнати десни ръце, а офицерите-състезатели отдават чест по войнишки.